

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Isagoge Ad Amorem Divinvm

Pennequin, Pierre

Antverpiae, 1661

Quarta Columna Spei, Promiſſiones Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47132)

habes commiserationis, id totum in miseros mortales transtunde, eosque filiorum loco habe. Quis in tanti Filij erga nos benignitate, & in tam bonæ Matris erga filium, nosque miseros benevolentia anchoram spei firmam & inconcussam sibi constitutam non putet? Hæc aliâque attentius considerans vir doctus & pius Laurentius à Ponte, ad omnem salutis rem B. Virginis patrocinio committendam ita se animat: Si Maria per peccatores, & ut illos salvet, facta est Mater Dei (neque enim si nemo peccasset, opus erat incarnari Filium Dei) meritò mihi & similibus sublata est desperandi propter peccatorum enormitatem occasio, cum talenobis subsidium sit in promptu. Alterius viri Sancti hæc erat ad B. V. familiaris deprecatio: O Virgo clementissima, quæ novem mensibus Deum misericordiam in utero tuo gestasti, quæ plusquam novem menses lacte tuo pavisti, unde misericordissima effecta es, & multo libentius misericordiam erogas quam parens, lacte gravida pupulo suo ubera porrigat; Tibi sanguinis sui thesauros filius tuus concedidit, ut eos pro libito dispensares: Tu ut sanguis ille pro mortalibus effusus fructum faciat, unice desideras, & procuras, hominibus cum Deo mediatix. Hoc ipsum est, quod uni-

cè à te peto, ut mihi misero Dei misericordiam, & cum illo reconciliationem firmamque usque ad mortem amicitiam impetrare digneris. Ora tu similiter, & votorum compos fies.

Dixit aliquando S. Dominicus in celebri, quam habuit Parisijs, concione; Si omnes Sancti à nobis alieni essent, & ad preces nostras surdi, & adamantini; Mariam tamen semper nobis misericordiam finem expansuram: ipsa etiam B. Alano dixit, jam pridem mundum ob scelera periturum fuisse, nisi precibus suis iratum numen placaret. Hominibus aliquando imaginem B. V. lacrymantem admirantibus, dixit Dæmon per os energuminae, quæ verbis sacris in eodem templo adjurabatur. Stulti estis qui has lacrymas admiramini; dudum mundus miserabili ruinâ absorptus esset, nisi preces ejus obfisterent.

Quarta Columna Spei.

Promissiones Dei.

SI vir aliquis opulentus, & inter cæteros mirè liberalis in vestibulo domus suæ tabulam appendi juberet, cui inscriptum esset omnibus egenis cujuscumque conditionis, ad eam domum acceden-

LIII 3 tibus

17.
Et divinis
promif-
sionibus.

Tim. 2. in l.
1. p. c. 1.

16.
Perituro
aliis mun-
do, nisi ip-
sa interce-
deret.

tibus copiosam eleemosynam donandam : accurrerent procul dubio omnes pauperes, præsertim si opulentum illum hominem in promissis suis serium & fide dignum agnoscerent : Ecce Christus simile quidpiam proclamat & per præcones suos Evangelistas scripto edici jubet: *Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos.* Nota verbum *Omnes*, quia neminem ex-

18.
Quomodo occurrendum cogitationibus pusillanimitas.
L. 3. de cons.
Ex judicio Gersonis.

cludit; neque morbum malumve aliquid excipit; sed omnibus quocumque malo laborantibus levamen promittit: non deest illi ad sublevandum virtus & facultas ipse se promisso voluntario ad id adstringit; mentiri aut fallere non potest, quis ergo verbis ejus fidem non habeat? quis de subsidio optimè non speret?

Hinc est quòd doctus ille simul & pius Cancellarius Gerson cogitationibus ad pusillanimitatem aut desperationem nos sollicitantibus respondendum esse dicit, nos velle Deo obedire, qui pluribus sacrae Scripturae locis nos in suo subsidio spem collocare jubet, ac proinde Deum ipsum hoc modo compellandum: *Domine Deus, præcipis, ut in rebus dubiis & calamitosis ad te confugiam, meque totum omniaque mea tibi committam; ecce id modò facio ex intimo corde, meque in clementiæ tuæ & bonitatis sinu*

projicio: neque fallax est, neque crudelis præsertim postquam tot promissionibus erga eos, qui in te sperant, fidem tuam obligasti.

Philonen si audis, virum gravissimum & prudentissimum, dicet tibi expertem rationis eum esse, qui in Deo non confidit; eum enim, qui nec ratiocinari potest, nec agnoscere veritatem, rationis compotem minimè habendum; atqui fieri non potest, ut qui Dei bonitatem, potentiam, sapientiamque, uti par est, apprehendit, is in Deo fiduciam non collocet; addo ego, qui ad ejus in promissis fidelitatem attendit, habere in illa firmissimum spei fundamentum.

Egregiè pluribus in locis animos nostros ad æterna speranda ex promissionum Dei consideratione erigit S. Augustinus. Quoniam peregrinamur, inquit, miser adhuc sumus, & quo redituri sumus in spe beati, & quo cum redierimus in re beati. O beati! Putamus erimus nos sic? Quid sumus, ut ibi simus: mortales, projecti, abjecti, terra & cinis: sed qui promissit, omnipotens est. Erigat se humana fragilitas, non dicat: Non ero, qui promissit, Deus est, venit ut promitteret, apparuit hominibus, venit suscipere mortem nostram, promittere vitam suam: attulit nobis de illa regione bona, & in regione nostra per-

Et Phil.
L. 1. de
divin. gratia.

Phil. 1. 11.

19.
Et S. Augustinus.

pertulit mala : promisit tamen nobis quòd ibi futuri simus unde venit, & ait: *Pater volo, ut ubi ego sum, & ipsi sint mecum.* Non credis? crede, crede, plus est, quod fecit, quàm quod promisit: incredibilius est, quòd mortuus est æternus, quàm, ut in æternum vivat mortalis: jam quod incredibilius tenemus: Non est victurus mortalis in æternum, propter quem mortuus est qui vivit in æternum?

Ep. 351.
20.
Ex S. Bernardi.
Adolescens nobilis Hugo nomine, invitis parentibus, Clara-vallem avolarat, hunc dum per epistolam instruit S. Bernardus, hæc adfert inter alia: Quantum potes, confabulationes hospitem declinato, quæ dum aurem implent, evacuunt mentem, disce orare Deum, disce supplices oculos in cælum erigere, & Patri misericordiarum miserabilem faciem representare in omni necessitate: impium est sentire de Deo, quòd continere possit super te viscera sua, & avertere aurem tuam à singultu tuo, vel clamore; & quare hoc? quia promisit? *Invoca me, & ego exaudiam te.* In his Dei promissis etiam pro temporalibus spem esse collocandam ostendit B. Apollonius, qui famis tempore iussit sportas, è quibus panes pro Monachorum refectioe desumebantur, adferri in medium; & audientibus omnibus fratribus, & populi multitudine dixit ma-

gnà voce: Nunquid non potens est manus Domini hæc multiplicare? Hæc dicit Spiritus sanctus: *In vit. PP. fol. 463. & 750.*

Non deficiet panis in istis sportis donec de frugibus novis omnes satiemur; quòd & factum: unde commotior diabolus ei apparens, dixit: Nunquid Elias es tu, aut unus ex Prophetis, & Apostolis, qui hæc facere ausus es? Ad quem Apollonius: Quid enim? an non Prophetæ & Apostoli homines fuerunt qui nobis hæc in Deum fidem tradiderunt? an verò tunc illis præsens aderat Deus, nunc autem absens est, & peregrinè profectus est? absit: Deus omnipotens est, & quæ potest, semper potest.

III. DISSERTATIO.

De actionibus perfectè concinnandis.

§. I.

Quàm multæ actiones nullius aut parvi sint pretij.

Actiones nostræ triplicis sunt generis. I. Aliquæ sunt actiones alicujus virtutis: ut orare, Sacramenta obire, jejunare, stipem erogare, corpus macerare, con-

I.
Actiones triplicis generis.

con-